

Tektón zárójelentése Zákeusnak, odaátra

– Római levéltöredék –

„Quid opus est partes deflere? tota vita flebilis est!”
(Seneca: *Ad Marciam de consolatione*)¹

„Róma se jobb hely, mint Jerikó! hiszen emberek élnek
arrafelé is!” – mondtad, uram, s én nem kötekedtem:
túl fiatal voltam még akkor ilyen „sztoikusnak”:
akkoriban még főleg felszabadulni akartam,
legszebb éveimet pazarolva el erre a célra,
s íme, a vén Tektón levelet küld most odaátra:
nem rabszolga ugyan, de nem is szabad úgy igazából:
sajnos, semmi, de semmi nem úgy van, ahogy Jerikóban
hitted, hogy csuda jó lesz majd, ha legyőzzük a rosszat!
S végre legyőztük... Vagy nem ezért halt volt meg a Jézus?
S hány év telt el azóta, hogy ott függött a kereszten?!

Szóval: a bábéli városból ír egykori szolgálád,
szálegyedül, sok-sok kicsi büntől megnyomorítva:
nem sikerült megmenteni Pétert, Pálnak is annyi – – –

Most jut eszembe, hogy összebarátkoztam Senecával,
már úgy érve, hogy olvasom őt, és tetszik a fickó:
„sztárfilozófus”, néha vigasztalgatja a népet
ő is, bár a te Jézusod ebben sokkal erősebb:
„Lábjegyzet se vagyok, ha a Jézus Krisztus a mérce” –
mondtad, uram, s még én is sírtam véled a végén.

Nézd, uram, egyvalamit nagyon is tisztázni akarnék:
tényleg hitted-e, mondd, hogy a Jézus igéje igaz lesz?!
Még a halál küszöbén is a Jézus járt az eszedben:
„Hidd el, öcsém, hogy hitre vagyunk ítélve a földön:

Részlet a *Zákeus fügefája* című készülő kötetből.

¹ „Mire való részenként elsratni az életet? Az élet mindenestül siralmas.” (*Marcia vigasztalása*. Révay József fordítása)

*hinnünk kell, hogy a jézusi szónak lesz fogantaja!
Tudjuk jól: a világ most még csak puszta okádék,
s mégis... túl sok a szép, meg a jó... kár lenne kidobni..."
Harminc éve, uram, hogy a Jézusnál vagy a mennyben,
nyugtass meg, kérlek, hogy a jó fog győzni a földön!*

----- csak a semmi. De jól van ez így is.